

CUPRINS:

Introducere ... 7

Rugămintea ... 11

Concediu în Valun ... 15

Zâna Luminii ... 18

Viețuirea ființelor elementare ... 22

 Ființele elementare, viața afectivă a lumii ... 23

 Instrumentele cercetării spirituale

 1. Pregătirea ... 28

 2. Cunoașterea imaginativă ... 29

 3. Cunoașterea inspirativă ... 32

 4. Cunoașterea intuitivă ... 33

 5. Cum se ajunge la obiectivitate în trăirea spirituală ... 34

Uriășii din Cres ... 38

Ființe elementare din natură ... 45

 1. Micii muncitori ... 51

 2. Ființele elementare de mărime mijlocie ... 53

 3. Ființele elementare maestru ... 55

 4. Regii ființelor elementare ... 56

Ființe elementare christice ... 58

Scorțișorul ... 62

Coadă de cometă a ființelor elementale ... 75

Ființe ale socialului și ale mașinilor ... 89

Angar, vechiul prieten ... 92

Un concert ... 104

Ședință de criză ... 106

Invitația uriașului ... 111

Trăirea prezentă a viitorului ... 119

Inversarea în lume ... 123

Conlucrarea zilnică ... 131

Conlucrarea la referendum ... 138

Ce spune cercetarea ființelor elementare? ... 159

Plecarea ... 164

Epilog ... 165

Note ... 168

RUGĂMINTEA

O dimineață din toamna anului 2004 este de neuitat. Eu sunt la Agnes, iubita mea parteneră, în cartierul Schanzen din Hamburg. Ne facem meditația de dimineață în locuința ei de la mansardă.

S-au petrecut două întâmplări, pe care doresc să le prezint pe scurt, pentru a vă ajuta să înțelegeți ceea ce urmează. Agnes și cu mine am oferit în urmă cu câteva luni prima dată un curs de meditație pe baze antroposofice în cadrul simpozionului de vară Hibernia. Am observat un interes crescut, a fost constructiv, iar acum ne gândeam dacă să oferim mai des cursuri în viitor. În al doilea rând, i-am cunoscut cu un an în urmă pe geornanții Wolfgang Schneider și Fritz Bachmann. Aceste întâlniri au avut multe urmări. Deoarece am putut viețui cum lucrau, am găsit căile sufletești pentru viețuirea ființelor elementare, pe care pot merge eu însumi. Am primit câteva chei importante, care până acum îmi lipseau. Acum pot câteodată să deschid puțin ușa și să pătrund în lumea elementară cu ajutorul conștiinței mele.

După o propoziție-meditație mă străduiesc să îmi mențin pură atenția. Aceasta este starea conștiinței înaintea apariției gândurilor, sentimentelor și percepțiilor, domeniul lumii spirituale.

Eu sunt atent. Ceva flutură spre mine, ceva se apropie. Înaintea privirii mele interioare se formează figuri, patru figuri schematice. Mai mult gând decât imagine. În același timp mă simt împrăștiat în lumea întreagă, conectat, iubitor și răspunzător de aceasta. Cu simțămintele mele nu mai sunt în Hamburg, ci cuprind Pământul. Dar nu este vorba de pământul fizic. Este vorba de un plan care stă la baza acestuia, lumea ființelor elementare. Mă simt răspunzător într-un mod plăcut față de ființele elementare ale Cosmosului nostru. Aceste sentimente nu vin de la mine, ci ele strălucesc din aceste patru figuri și mă umplu pe dinăuntru. În imaginația figurativă acestea par a fi foarte mici și improbabile. În viețuire acestea sunt foarte mari, maiestuos de mari.

Cele patru figuri se despart puțin una de alta. Devine clar. O figură se simte responsabilă pentru ființa Pământului din Cosmosul nostru; cealaltă ființă pentru ființa apei; cea de-a treia pentru ființa focului și cea de-a patra pentru ființa aerului și luminii. Apoi cele patru figuri se suprapun din nou.

Eu întreb, cine sunteți voi? Răspunsul apare imediat, ca un fulger. Nu ca și cuvânt, ci ca gând lipsit de cuvinte. Astfel cunosc eu convorbirile cu ființele spirituale. Încerc să cuprind în cuvinte acest impuls al gândirii lipsit de cuvinte: Noi suntem ființa ființelor elementare din natură. Noi le cuprindem și le reprezentăm pe acestea. Venim la tine cu o rugămintă. Omenirea a uitat ființele elementare, Noi umplem subconștientul vostru și formăm o mare parte a vieții voastre, dar voi nu știți nimic despre asta. Acest lucru a fost necesar. Dar acum a venit timpul ca noi, ființele elementare, să conviețuim din nou conștient cu voi, oamenii. Te rugăm să-ți folosești forțele și capacitățile pentru a deschide căile de viețuire a ființelor elementare. De asta se preocupă mulți alți oameni. Fiecare la locul lui. Dacă tu îți asumi această sarcină, atunci beneficiezi de tăria și compania noastră.

Figurile dispar din nou. Ele mă miră. În cazul tuturor ființelor elementare pe care le-am viețuit până acum, forma era potrivită cu responsabilitatea sarcinii. Ființa apei a unei frunze este foarte mică, faunul unui copac este mult mai mare. Aici acest lucru este altfel. Regii ființelor elementare – această denumire mi se pare potrivită – apar în imaginativ ca fiind mici și nici nu par a fi regi. Acest lucru reiese din conversația interioară inspirativă. Forma lor simbolică nu pare a fi importantă. Evident că regii ființelor elementare nu au formă în lumea elementară și preiau o formă numai atunci când este necesar, de exemplu pentru a putea fi viețuiți mai ușor.

M-am obișnuit, în cazul proiectelor noi mai mari, să fiu atent în timpul perioadei de pregătire dacă aceasta este susținută de lumea spirituală. Privind înapoi, acțiunile au beneficiat de un sprijin spiritual important, într-un fel efectiv și eficient. Chiar dacă nu am avut întotdeauna succesul pe care îl așteptasem la început. Atunci când nu exista un ajutor vizibil, atunci, de multe ori, lucrurile înaintau greu.

Îmi reculeg din nou starea sufletească: firma mea este lumea spirituală, sunt angajat la aceasta.

Primesc sarcini din partea acesteia, ea mă trimite ca și pe un angajat pe timp limitat în raporturile de lucru și acțiunile pămâtenes.

Am învățat faptul că ființe foarte înalte intră cu plăcere în contact cu cineva. În lumea spirituală este altfel decât pe Pământ. Șeful unei mari firme nu poate vorbi cu fiecare angajat în parte, nu are atâta timp. În schimb, ființele îngerilor înalți, morții care se află pe o înaltă treaptă de dezvoltare sau ființele elementare christice pot intra în contact cu mai mulți oameni în parte în același timp. Atenția lor se pare că se distribuie ca o fântână arteziană în toate părțile. Nu există granițe ale capacității. De aceea ne putem îndrepta fără părere de rău întotdeauna spre domeniul superior și spre cele mai înalte ființe sau să le contactăm pe acestea.

De aceea nu m-am mirat că acum m-au contactat regii ființelor elementare din natură. Dar sunt mișcat și agitat. A venit timpul. În acest moment mă decid. Imediat totul este clar. Voi da curs rugăminții. Mai întâi mă voi concentra asupra cursurilor de meditație. Acesta este pasul următor. Pașii următori vor veni de la sine. Meditația stă la baza percepției ființelor elementare, de altfel baza oricărei percepții spirituale. Numai atunci când meditațiile devin ceva obișnuit în societatea noastră, la fel ca mâncatul și băutul, atunci poate deveni obișnuită și viața conștientă cu ființele elementare. În cadrul cursurilor eu pot tematiza ființele elementare, pot face exerciții de percepție cu participanții/tele și îmi pot îmbogăți experiența.

Agnes participă și ea. Meditația este exact ceea ce i se potrivește.

Încă din adolescență aspiră spre această direcție. Capacitățile noastre diferite și motivațiile noastre se completează foarte bine. Astfel începem organizarea cursurilor.

CONCEDIU ÎN VALUN

După aproape 3 ani:

Cursurile de meditație au decurs surprinzător de bine. Aproape la fiecare sfârșit de săptămână Agnes și cu mine eram pe drum în Germania sau în Elveția. Multe participanți te și mulți participanți la aceste cursuri au găsit accesul în felul lor propriu de meditație și de practică. În ultimii ani am întâlnit și eu multe alte ființe elementare. Am învățat multe despre ele și despre lumea lor. Am întâlnit și câțiva oameni care aveau un acces conștient la lumea elementară. Și în felul acesta am putut ca să îmi construiesc și să îmi îmbunătățesc în continuare propriile mele căi de percepție. De atunci nu am avut nici un contact semnificativ clar cu regii ființelor elementare. M-am gândit uneori o scurtă perioadă de timp la ei, dar nu am căutat cu adevărat un contact cu ei. Dar nici nu mi-am făcut griji pentru ei. Eu lucram la realizarea promisiunii mele, făceam o descoperire după alta și timpul era cu aceasta umplut.

În toamna anului 2006 am ținut în centrul cultural „Forum 3” din Stuttgart o conferință despre ființele elementare. Am intrat în contact pe această temă cu Anna Kleihues, care reprezintă autorii în fața editurilor. Ea m-a întrebat dacă nu aș vrea să scriu o carte despre această temă. Deoarece această idee plutea deja în cercul de cunoștințe ale mele, am ajuns repede la o înțelegere. Numai că nu am ajuns la scris. Eram mereu pe drumuri, un proiect de carte pentru transformarea Pământului, mutarea dintr-o localitate în alta, copiii, revendicările cetățenilor din Hamburg, programarea băncii de date. Până atunci nu am găsit deloc liniște pentru o carte despre ființele elementare.

Acum încărcăm toate în automobil. Pungile, corturile, saltelele cu aer, cărțile, butelia de aragaz pentru făcut mâncare. A început vacanța de vară. Copiii mei, Lukas, care împlinește peste o săptămână 14 ani, Konrad, care are deja 13 ani și cu mine plecăm la Valuri, în insula croată Cres, în Marea Adriatică. Am fost acolo deja de 2 ori. Valun este un mic sat de pescari. Pe locul unde ne vom instala cortul nu sunt automobile, el se află chiar lângă mare. Este o lume pe care o poți privi de deasupra, în care foarte multe sunt posibile. Pentru copii este un vis, dar și pentru adulți e tot așa. Natură puternică, turism mai puțin. Prietenii de concedii din ultimii ani vor fi cu siguranță și ei acolo. În acest concediu vreau ca, pe lângă toate celelalte pe care omul le face la mare, să scriu în fiecare zi. Aș putea în felul acesta să mă ocup în sfârșit de cartea despre ființele elementare. Mă

bucur pentru aceasta. Cartea are un titlu de lucru „Așa puteți dumneavoastră să percepeți ființele elementare!”

Drumul merge de la Algău prin FernpaB spre Innsbruck, Brenner, iar apoi la stânga pe drumuri de țară și defilee prin dolomite. În mijlocul serpentinelor șerpuitoare gândurile mele se îndreaptă spre situația ființelor elementare. Și observ că ea nu este bună. Sentimente de îngrijorare umplu inima mea. Ce să fie asta? Privesc spre interior și observ: regii ființelor elementare au venit la mine, sunt încă un pic depărtați, dar îi pot viețui foarte limpede. De la ei radiază aceste sentimente.

Trebuie să pun frână, să merg cu 40 km/h la o curbă de 180°. Nu, acum nu se întâmplă nimic. Eu nu mă mai pot concentra.

Tocmai conduc mașina. Trebuie să mutăm această întâlnire pentru un moment mai bun.

Acum sună altceva în sufletul meu. Acest contact se simte după probleme, crize, salvare dintr-un pericol ș.a.m.d. Tot felul de lucruri pentru care eu nu am nervi acum. Sunt în concediu. În sfârșit, trei săptămâni fără obligații exterioare și întâlniri! Vreau ca să-mi eliberez sufletul, nu să-l îngreunoz. Totuși, eu nu gândesc atât de puternic ca și când aș putea să mă ascund de regii ființelor elementare. Aceștia au dispărut din nou. A fost o impresie foarte scurtă. Ea este acoperită de alte trăiri și o uit repede.

Drumul merge mai departe. Autostrada coboară până la Marea Adriatică, Triest. Slovenia, granița croată, schimb valutar, Rijka, alimentarea cu benzină, înghețată, în sfârși Brestowa, debarcaderul pentru mașini. În fața noastră, deasupra mării, în crepusculul asfințitului se văd munții Cres pleșuvi. Și dincolo de ei, unde nu se poate vedea nimic, trebuie să fie localitatea Valun.